

Bazsi, 1926. szeptember 16. – Sümeg, 1975. július 7.

Apja földműves volt. Sümegen járt középiskolába, 1944-ben katonának hívták be, 1945. márciusban hadifogságba került, ahonnan 1947 nyarán tért haza a Kaukázusból. 1948. júniusban leérettségizett, majd népi kollégistaként, később Eötvös-kollégistaként a budapesti tudományegyetem bölcsészettudományi karán, 1952-ben magyar-német szakos középiskolai tanári oklevelet szerzett. Előbb a Szabad Nép kulturális rovatának munkatársa volt, majd 1955–1956-ban az Új Hang főszerkesztője volt. 1957-től a Kortárs versrovatának vezetője 1964-től a folyóirat főszerkesztője. 1971-től haláláig a Színház- és Filmművészeti Főiskolán a magyar irodalom tanára volt. 1971-ben megválasztották a Magyar Írók Szövetségének titkárává, 1974-ben főtitkár-helyettes lett. 1963. február 24-étől haláláig országgyűlési képviselő volt, előbb a Hazafias Népfront Veszprém megyei listájáról került be a törvényhozásba, 1967. március 19-étől Veszprém megye 13. számú egyéni választókerületében jutott mandátumhoz. Első verseskötete szülőfalujában jelent meg (Egyre magasabban, 1944). 1948-tól a Csillag és az Új Hang közölte verseit. Korai költeményeit a tárgyiasult természeti líra jellemezte. Az 1950-es évek közepétől költészetet politikai töltésűvé vált, amely a magyar és az európai múltból táplálkozott.